

a jogot tovább már csak a közjó ártalmára lehetne gyakorolni; a vagyonalmozás ne állja újat annak, hogy lehetőleg mindenki magántulajdonhoz, elsősorban földtulajdonhoz jusson». Napjaink ideges politikai életében ilyesmit csak az mer leírni, aki az elvek, a minden melléktekintetet elfojtó igazság birodalmában él.

Aki nem ismeri a neoskolasztika tág térre kiterjedő és magyarányú munkásságát, meglepődik majd azon is, hogy a szerző — sokak szemében talán túlzó elveit a legkonzervatívabb tekintélyekkel támasztja alá. A keresztény felfogás, Aquinói Szent Tamás, XIII. Leó pápa is felvonulnak a nyugateurópai nagy közgazdászok és jogászok sorában.

Könyve kissé túlzásúfolt, megállapításai nem mindig látszanak leülepedettnek, de végeredményben nemcsak a Szent István Könyveknek, de háború utáni irodalmunknak is egyik díszé Mihelics Vid műve, mert a legmagasabb európai színvonalon áll.

Fábián István.

Gyallay Domokos: Hadrakelt emberek. Elbeszélések. 1931. (Minerva r.-t., Kolozsvár). Gyallay Domokos nagy szolgálatot tesz Erdélyben a magyarság ügyének. Hogy Erdély elnyomott magyar népe magyar maradjon, abban jelentős része van az ő néplapjának és könyvsorozatának, melyeket fáradhatatlanul és kitűnően szerkeszt. A *«Magyar Nép» könyvtárának* előttünk fekvő immár 44. kötete magának a szerkesztőnek nyolc háborús elbeszélését tartalmazza, melyeket a Napkelet olvasói jórészt ismernek.

Székelyeknek viselt dolgairól szólnak s mint a szerző saját harctéri élményei kedves közvetlenséggel vannak elbeszélve. Gyallay kitűnő mesélő, aki az apró emberek egyszerű élete folyásának látszólag jelentéktelen eseményeit vonzókká és jelentősekké

tudja tenni írásművészetének formáló erejével. Ez a formáló erő nemcsak történeteinek kerek kompozícióba való tömör összefogásában, hanem a jellemrajz elevenségében, a lélekrajz bensőségében, a meleg, helyenkint pompás humorú előadásában s a stílusnak székelyes zamatú, de azért minden erőltetett és fitogtatott provincializmust mellőző, ragyogóan tiszta magyarságában is mutatkozik.

A nyolc elbeszélés közül legkitűnőbb a *Gergő három győzelme*, egy egyszerű lélek nemes felsőbbségének rajza, s az *Aranybicsok*, mely a «sudalató» s a falubeliek szerint félbolond Takó Kelemennek élettörténete. Kelemen bizony fura dolgokat művel s nem úgy él, mint a józan átlagemberek szoktak, de szebben él, mint ők s valahogyan mindig neki lesz igaza. A kis elbeszélésben mély szimbolizmus van.

Azt hisszük, hogy ezt a kis kötetet nemcsak Gyallay szűkebb hazájában, hanem mindenütt gyönyörűséggel fogják olvasni.

Szinnyei Ferenc.

A veszedelmes szerelem. (Thury Lajos regénye. Athenaeum.) — «Esztelen bolondok voltak azok a nők, akik szerették magát és ezt el is árulták. Magának sohasem szabad bizonyosságot adni, benne van ez a fájában, a nemében, az egyéniségében, jaj a nőnek, ha egy pillanatra megfelelkezik magáról és mégis megteszi. Magának mindig kell egy csepp bizonytalanság, valami, amiért tovább kell küzdeni, ami magának ellenáll! Hol lennék én is egy év múlva, ha most beleszeretnék magába és elárulnám, hogy szeretem.

Zoltán meglepetve hallgatott. Nem tudott felelni, mert érezte, hogy Magának igaza van.»

Tiszta írói becsvággyal, előkelő írói eszközökkel megírt novellák alól Thury Lajosnak évek óta figyelmet és becsülést keltett neve most tizenöt éves regény címlapjára került. Az idézet, amin kezdtem, művének derekáról való s a